

Els bons propòsits

Ja fa uns dies que estem un altre cop de tornada a la nostra vida quotidiana, un període en què quasi tothom, amb més o menys encert, es planteja qüestions vitals i millores personals. Són tota una sèrie d'objectius, anhels i desitjos que podríem anomenar com els *bons propòsits*, ganades de fer coses noves, quasi sempre positives, i que ens generen un estat de felicitat i benestar.

Jo soc el primer de caure en la temptació, de fet m'acostuma a passar sempre cap al final de l'estiu. No sé ben bé per què, però el meu cap es torna a connectar d'una manera no volguda, surt del paradís del relax i recupera ràpidament tots els embolics i merders del nostre dia a dia. M'imagino que depèn de la personalitat de cadascun el nivell d'objectius que ens plantejem, en el meu cas és alt i vaig a totes, peco d'una innocència sublim pensant que tinc la força i el coratge suficient per afrontar qualsevol fita, per somiatruïtes que sigui. Per sort el temps em situa a tota velocitat un altre cop al meu lloc, però reconec que en aquest breu espai de temps m'ho he passat més que ve.

Aquesta paradoxa, que es repeteix en el temps, té la seva moralitat. En el fons tots volem millorar, amb el que sigui i de la manera que sigui, i aquest és el sentit dels bons propòsits, canvis a millor que ens il·lusionen i fan que agafem força i energia suficient per tirar endavant. Un bon propòsit és un pensament que a l'instant ens reconforta perquè ens porta una satisfacció avançada, és com si et donessin un premi sense haver participat en cap esdeveniment, ara bé amb el temps es pot tornar contraproduent i generar insatisfacció. El no compliment d'un bon propòsit ens pot frustrar i tampoc no es tractaria d'això, plantejar bons propòsits ha de ser sempre positiu, ens ha de fer millorar i anar endavant, no pas generar preocupacions.

Està bé fer-nos una llista amb bons propòsits, però també està bé ser realista. Els bons propòsits només ho seran si els podem complir, sabent que moltes vegades costa passar de l'imaginari a la vida real. Com deia abans, m'encanten els bons propòsits, són un *xute* com diuen ara. A més, soc dels que fan llistes i ho passen per escrit, així en queda constància. Fer llistes és la meua especialitat. M'agrada repassar llistes antigues i veure que de vegades el que he escrit s'ha fet realitat. També prenc consciència quan veig que el desig no ha estat complet, em serveix per analitzar què he fet malament o bé què he deixat de fer. En tot cas, la llista sempre m'ha resultat de molta utilitat perquè em proporciona una informació valuosa que segurament no recordaria amb el temps.

Per tant, gaudim de l'espectacle dels bons propòsits, és gratuït. Ara bé, no ens passem, millor poquets i que els puguem tocar que no pas somnis meravellosos que mai no es faran realitat. La vida és collonuda si la podem anar millorant de tant en tant amb uns quants bons propòsits.

Siguem *Smart People*